

Vikingen nr 3 2011

Dags att betala medlemsavgiften!

Medlemsavgiften till Scoutkåren Vikingarna är 600 kronor per termin. Ledare och assistenter på avdelning samt övriga funktionärer inom scoutkåren är avgiftsbefriade d.v.s. betalar ingen avgift. Stödande medlemmar betalar minst 300 kronor per kalenderår, men får då ingen försäkring eller tidning.

Inbetalning

Avgiften betalas in till Scoutkåren Vikingarnas bankgiro 5671-9370 snarast efter terminsstarten dock senast 31 oktober. Glöm inte att skriva namn, avdelning och födelsedatum vid inbetalning, annars är det svårt att veta vem som har betalat.

Varför medlemsavgift?

Även om scoutkåren är en ideell förening (d.v.s. ingen har betalt för den tid man lägger ner) har vi kostnader, t.ex. hyran för scoutlokalen, försäkringar (gäller under aktiviteter i scouterna samt till och från aktiviteterna) samt en medlemstidning.

Långa månader, korta pengar?

Räcker inte familjens pengar till allt, men scouten/-erna vill vara med? Kontakta vår kårordförande, ingen ska behöva stå utanför scouterna på grund av pengabrist.

Karita

+++++

Du går väl regelbundet in på Webben och läser vår info där?
www.vikingarna.nu

Sjöviksdagen 2011

Söndag 9 oktober

I år kör vi ungefär samma upplägg förra året.

Alla scoutkårens avdelningar har någon form av övernattnig eller hajk under helgen. Under lördagen samlas man så på Sjövik för en del gemensamma programpunkter.

Söndagen kommer att bestå av en patrulltävling som arrangeras av Old Vikings och pågår kl 10 - 14.

Lite hållpunkter och info:

- Under söndagen är alla, familj och vänner, välkomna att vara med
- Tävlingen börjar kl. 10.00 för den som vill vara med eller bara vill titta på
- Lunch äter vi under tiden
- Prisutdelning blir kl. 14.00 vid flaggstången
- Allt beräknas vara slut senast kl. 14.30

Välkomna

Önskar Kårstyrelsen

Scouternas höstdag

Lördagen den 8 oktober, dagen före Sjöviksdagen, kan alla scouter vara med på Scouternas Höstdag.

Det är en stor utomhusaktivitet för hela Stockholms Scoutdistrikts alla scoutkårer.

Alla scouter på avdelningarna kommer att få veta var och när de träffas, direkt från avdelningsledarna.

Alla scouter som inte är på avdelning åker så klart ut själva.

Vad är då Scouternas Höstdag?

Det är en dag vid Hellasgården med följande inslag:

- Distriktsmästerskap, DM, i orientering
- Distriktsmästerskap, DM, i livlina
- Ett spännande naturspår
- En orienteringsskola

Mer info om tider mm finner ni på Stockholms Scoutdistrikts hemsida. (den hittar ni via "länkar" på vår egen hemsida, www.vikingarna.nu)

+ X + X + X + X + X + X + X + X + X + X + X + X + X + X + X +

Har du Scoutkåren Vikingarnas Jubileumsskrift?

Om inte, kolla på Webben

www.vikingarna.nu

Gå via 100-årsjubileum

Östersjöpirater anno 2011

Intet ont anande traskar vi stigen fram mot byn Rövarkrok. Ett gäng unga piratmatrosar som utlovats påhugg. Vägen vindlar fram genom ett kuperat blandskogsbevuxet landskap. När vi tagit oss förbi Trollsjön med våra synnerligen tunga packningar öppnar sig en äng sluttande ned mot vattnet. Rakt mot oss, skrikande och svärjande, kommer då en hel hord råbarkade sjörövare springande med dragna kroksablar. De kräver oss på lösenordet för att få passera in i byn och vi förstår snart att vår sista stund är kommen om vi inte listar ut det...

Härket leds av den mordiska fransyskan Cissi Nottingham som blir allt mer uppjagad efter varje felsvar.

- Släpp in oss? Östersjöpirater? Nya Rövarkrok?

Tillslut inser vi att lösenordet måste hänga samman med våra drömmars mål – Kapten Blodpuddings legendariska skatt.

- Blod, viskar vi fram förskrämt?

- Blood, blood, blood skallar sjörövarpaketet på andra sidan grinden och välkomnar oss som sina nya systrar och bröder.

Byn består av ett antal stora tält att sova i, surrade långbord med bänkar under uppspända segel och ett värdshustält med svarta sammetsdraperier och stora trätunnor som verkar innehålla krut, rom och sill. I skogen skymtar ett dasstält, på ängen vajar byns flagga, en vit döskalle mot svart botten och vit scouthalsduk, samt korslagt under en fackla och en yxa. Strax bakom står ett fängelse med murad grund och väggar och surrade galler för tak och dörr – byns straffanstalt vad vi förstår.

Förtöjda mot en brygga ligger två piratskep med Jolly Roger hissad och vänd ut mot vattnet står en gjutjärnskanon. Intill finns ett antal rödmålade hus och bodar. Över denna by styr John Silver enväldigt och när vi, de nya piratmatroserna, tillkallats med näverlursstötar tar han till orda:

- Vi kan inte längre bo i gamla Rövarkrok eftersom gästar och gengångare helt tagit över stället. Därför har vi nu tvingats bygga en ny by på säkrare mark så att vi kan få sova om nätterna. Er första uppgift blir att resa tälten ni ska sova i och sen ska ni delas upp i fyra patruller tillsammans med de mer erfarna piraterna.

Snart sitter fyra klungor på ängen och syr för glatta livet på sina nya halsdukar, röda, blå, gula och gröna, som markerar grupptillhörighet. Bak pryds de av Östersjöpiraternas bomärke (samma som på byns flagga). Var och en textar också sitt piratnamn på en träskylt som med hjälp av snöre och knopar förvandlas till säljor. Varje patrull förfärdigar dessutom en patrullflagga som snart ska komma till pass. Så trollar Myggan, Anna och John Silver mfl fram sjörövarkrubb: Lapskojs.

Under lunchen kan de äldre piraterna berätta om alla äventyr de hittills varit med om från söndag till onsdag, då vi, de nya matroserna anlänt.

De förtäljer oss om allt slit för att resa byns tält och surra alla byggnader de byggt. Om morgondopp klockan 8 i iskallt hav, där den modigaste kan vinna ära och en badanka och om tävlan i hinderbana. Om hur de jagat efter kapten Bloodpuddings skatt i skogarna med hjälp av svårtydda skattkartor som lett dem till inte mindre än 26 möjliga ställen och hur några kumpaner illistigt samlat på sig ledtrådar i skogen så att det blev snart sagt omöjligt att hitta rätt. Några gulddubloner var allt de lyckats hitta hittills, spökerna i skogen vaktar för ihärdigt över den riktiga kistan. Bara om man kan bli av med dem kan vi nog hitta den stora skatten, tror de luttrade Rövarkrokborna.

De yngre får också veta att det minsann serverats lapskojs förr.

- Blir det lapskojs till varje måltid undrar några ynglingar oroligt?
- Nej då försäkrar de äldre kamraterna, här bjuds både på gröt till frukost och Gulaschsoppa till lunch och köttfärssås och spagetti till middag.

När alla knåpat färdigt väntar en hård kamp i en synnerligen snårig skog mellan patrullerna om vilka som kan sno de andras flagga, gömd en bra bit bort från ett fängelse i mitten. Snart kommer den ene efter den andre av de unga piraterna linkande med upprivna ben och vill inte längre vara med om denna tuffa lek. Några är också svårt skrämde av gästarna som sägs härja i skogarna och till råga på allt så har myggorna blivit alldeles galna av allt blodvite och slutligen börjar det regna.

En tuff start för dessa unga rekryter, och några när redan en svår hemlängtan. Men de flesta repar mod efter skorpa och saft och lekar kring "Buren" alltså byfängelset. Bad och en rejäl kanonsalut rakt över huvudet på de plaskande piggarna också upp.

På kvällen får även de nya piraterna möta en av gästarna i skogen. Kommendörkapten Uggle är klädd i 1700-tals peruk och sliten uniform. Hans ansikte är förvridet i en spöklik mask och i handen bär han en flintlåspistol.

- Uppställning, 4 kolonner, en meters lucka, skriker det gamla spökbefälet.
Han berättar att han hatar dessa piratgengångare lika hett som vi och att han ska hjälpa oss att besegra dem om vi visar oss värdiga.

Patrulledarna får träda över bron in på de förbannades område och får så var sin egen flintlåspistol laddad med vigvatten. Tre gånger måste spökerna träffas i ansiktet för att oskadliggöras berättar kommendörkaptenen och ska just räcka fram pergament med instruktioner till ett prov, när plötsligt tre gormande och vildsint

skjutande gengångare anfaller. Tillslut lyckas dock de modiga och rättrådiga ledarna skjuta ned alla tre spökena och kan skynda åter hem till byn för att tillsammans med sina patruller tyda de ålderdomliga och sköra papperslapparna som kräver noggrant stegande för att tillslut leda till fyra små skattkistor med svarta piratpiastrar. Så lägrar sig kvällen och de unga piraterna kryper ned i sovsäckarna tillsammans med sina kompisar. För vissa är det första gången de sover borta från sina föräldrar på ett riktigt läger. Det fnissas och busas, några vill spela kort, men snart lägrar sig lugnet.

Nästa dag väntar den stora utmaningen: att förgöra alla gastar så att man kan komma åt Kapten Bloodpuddings skatt. Efter morgondopp och morgongröt samlar John Silver alla Rövarkroks invånare för att dela ut patrullernas utmaningar. Dessa visar sig vara att övertala spöket på skeppet "Notre Dame" att segla till en obebodd ö där det finns gömda smycken. Dessa kan sen bytas mot en del av piratdrottningen Lizzie Underwoods sköra dagbokssidor som ger ledtrådar till hur man förgör spökena och var skatten finns. Dessutom måste patrullerna bygga en bro ut till en liten holme för att få fler dagbokssidor. Vidare balansera hela patrullen på en 25 meter lång uppspänd lina mellan träden utan att nudda mark och paddla ut till en vassrugge för att hitta en flaskpost samt slutligen skjuta ned tre spöken med vigvattenpistoler uppe vid utkikstornet på ön.

Dessa nära på omöjliga uppgifter lyckas samtliga patruller genomföra och efter en hel del klurande gemensamt där varje patrull fått olika ledtrådar tar sig slutligen alla sjörövare till den urgamla omkullblåsta eken intill diket som markerar gränsen för de fördömdas mark. Där sätter de tillbaka piratdrottningen Lizzie Underwoods förbannade medaljong i en urgröpfung som utgör ett perfekt avtryck av smycket. Då hörs plötsligt en kraftig explosion, en skarp ljusblxt uppträder och en rök sprids mellan träden. De galna gastarna trår upp en lustiger dans kring platsen där skattkistan finns nedgrävd. Förbannelsen är bruten. De är fria att återvända till sällare jaktmarker och de unga sjörövarna börjar gräva upp kistan för glatta livet.

Efter svåra umbärande väntar nu varsin rejäl godispåse och ett lägerbål med allsång ledd av ingen mindre än Janne och hans magiska gitarr. Se det var väl ett lyckligt slut på en otäckt spännande berättelse som alla dessa unga pirater varit med och diktat?

Vid pennan/ Jungman Jansson

Hur lägret kom till...

Eftersom det i år var världsjamboree i Sverige i slutet av juli och bara scouter mellan 14-17 år kan delta, så bestämde Vikingarnas styrelse att man skulle anordna ett kårläger 12/6-18/6 till glädje även för de yngre scouterna. Undertecknad hade fått blodad tand av ett tidigare "Lajv" med "Barda-tema" då spårare, upptäckare och äventyrare genomfört en levande rollspelsövernattning på Sjövik med lyckat resultat. Jag frågade därför lägerkommittén och de äldre scouterna om de tyckte att det skulle vara kul att pröva något liknande även vid detta läger.

Lilly och Moa som sett alla "Pirates of the Caribbean" filmerna nyligen föreslog pirattema och detta var det fler som tänkte till på, så så blev det. Ett hårt förberedelsearbete vidtog. Möten hölls både i lokalen och på Facebook för att mejsla ut alla detaljer. Cilla sydde 40 scouthalsdukar i olika färger, Marie fyllde på med 10 ledarhalsdukar och guldpengar. Ludde ritade ett lägermärke som beställdes och designade en lägerflagga som Anna sydde upp ett båtexemplar av och Ulf lät

dessutom trycka upp en stor flagga för flaggstång. Myggans son Hilding hjälpte oss beställa vattenpistoler i flintlåsutförande och mässingsfärg från USA och själv förfärdigade jag kanon och ordnade fram trätunnor bla. Harald ordnade fram en utomordentlig lägerplats vid Björnö Naturreservat, Ramsviken, dit hela lägerkommittén åkte och rekognoserade. Karita höll i ekonomin och alla påminnelser. Myggan skötte matplaneringen och Lennart tog det övergripande ansvaret. Tyko, Amanda och Ludde mfl mejslade ut historien. Många fler bör nämnas som alla på sitt sätt bidrog och slet. Micke, Patrik, Steven och Janne tex. Samt Kristina, Bin och alla andra föräldrar som kom ut till lägret och hjälpte till med scouter, med matlagning och med att släpa prylar och mat. Ett stort tack till er alla.

Så vad blir slutintrycket efter genomfört läger? Det beror förstås på vem man frågar. Om man frågar äventyraren Annie så låter det så här:

- Vad minns du bäst från lägret?
- Det var uppgifterna de två sista dagarna när vi slogs med spöken vid utkikstornet som var jättesvåra att skjuta ned med vattenpistolerna och när vi skulle klättra på repen. Det var en krånglig uppgift som man fick tänka mycket. Jag klättrade apgång längs med repet med ett annat rep fäst om magen så att vi sen kunde spänna upp det som en ledstång för de andra att hålla i. Så fortsatte Maja att klättra vidare längs med hela repet och Nelly kom efter. Repen svajade väldigt mycket, men tillslut hade alla i patrullen tagit sig över. Men sen hann vi inte paddla till flaskan innan kanonskotten för middagen hördes så vi fick återvända senare på kvällen. Vi som paddla ut såg ut som familjen Svensson på utflykt och jag lyckades trampa ned hela benet i vattnet när jag skulle hämta flaskan på vassholmen, men det var ändå roligt.
- Vad kommer du mer ihåg?
- Att vi hade mysigt i vårt tält Carro, Lydia, Cecilia, Viola och jag och låg i en scouthög allesammans. Att det var coolt när vi löste förbannelsen och det smällde till så att röken sen låg kvar bland träden på ett mystiskt vis. Lägerbålet på en presenning med lyktor och med Janne som är så bra på att liva upp stämningen. Att jag var den första att vinna badankan vid morgondoppet. Det var ett jätteroligt läger helt enkelt.

Om man istället frågar ledaren Tyko som var med om att snickra ihop hela "Lajvet" och lägret så blir det övergripande känslan att det var stressigt och att han var lite väl slutkörd av alla övernattningar som kommit slag i slag före lägret för att riktigt orka ha roligt. Men Tyko minns också många stunder av glädje på lägret.

Som den första seglingen med de äldre scouterna på Notre Dame då det blåste och lutade rejält och skummet yrde om fören. Eller hur uppskrämda scouterna blev av Tykos och Jontes spökande under skattjakten på tisdagen, så till den milda grad att en scout sprang ifrån alla sina matsaker och sina shorts. Och nog var Tyko rät nöjd med att hans gamla trumpetlektioner gjorde sådan succé när han tillskilland från övriga kunde spela tapto på näverluren, inte endast hjälpliga brööl.

Men det tär att springa ute en hel natt och sätta upp kontroller i skogen (som fotograferats tidigare av Tyko för att bilderna skulle hjälpa till vid orienteringen) och att en annan natt skriva dagbokssidor där alla ledtrådar måste hänga ihop (som tur var hjälpt av Myggans förmåga att härma 1700-tals skrivstil). Men allt slit bar trots frukt. Scouterna klarade alla uppdragen och verkade tycka de var roliga. Det rädde en god stämning på lägret och inga allvarigare tillbud tillstötte, även om några lekar blev tuffa. Men får Tyko råda så blir nästa läger inte i slutet av vårterminen utan som upptakt till höstterminen istället så att alla hunnit ladda batterierna.

Johan Bergendorff